

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zytschrift für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 20 (1958)
Heft: 1

Artikel: I ghööre, wie si verzellt : zum Aadänke a d Frida Hilty-Gröbly
Autor: Vogel, Traugott
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-187289>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 03.04.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

I ghööre, wie si verzellt

Zum Aadänke a d Frida Hilty-Gröbly

Es isch im Sächsedryßgi gsy, woni si käne gleert han. I bi doozmaal hinder Gschichte und Prichte hëer gsy für d Samlig «Schwizer Schnabelweid», und i han von ere en Bytraag ghöische, wil si für miich di äinzig Sanggaller Dichteri gsy isch, wo mit irer Mueterspraach urchig für d Stadt Sanggalle ygschtanden isch. Ires Gschichtli, woni doo von ere überchoo han, ghäißt «s Liseli und d Mumie». Hine im Buech «Schnabelweid», im Verzeichnis, häds goppel en Fëeler im Titel ggëe: i han deet statt «s Liseli» gschribe «s Frideli» und demit verrate, daß i hinder der erfundene Chindeschtalt vom Liseli s läbig Frideli gspüürt han, ebe d Dichteri sälber.

Woni uusgänds Horner im Sibenefüfzgi vernaana han, daß d Frida Hilty-Gröbly nüd chön uf Züri choo cho voorläse, wil si chrank woorde seig, und wo aafangs Määrze de Pricht von irem früene Tood ytroffen isch, hanis äifach nüd in Chopf inepraacht, was me daa het selen aanëe und glaube, und doo isch mer ygfale, i wel öppis vonere läse und mi draa trööschte. In han iri Buecher füregnaa, iri Gedicht «Onderem Freudeberg» und die häimelige Bänd vom «Maartplatz» und vom «Hechtbronne», und woni zur Gschicht vom Liseli und der Mumie choo bin, isch mer grad gsy, i ghööri si sälber rede und prichte, mit irer liebe, wäiche, echli tämpfte, sordinierte Mueterstim. Si verzellt deete, wies vo de Türme vo der Chlooschterchile vieri gschlage und drinie d Schuelhuusglogg glüütet häd Und es isch mer bim Läse und Lose gsy, us irer Spraach use stygi di baar Stadtlandschaft vo Sanggalle: nüd nu de wyt Chlooschterhoof, de Chrüüzgang, d Stiftsbiblioteek, de Määrtplatz und de Sammangeturm (St. Mangen), nüd nu d Boute und d Plätz, au di *iner* Geged vo dère alte ryche Stadt, wo si so lieb ghaa und so guet kânt häd: au iri Mäntsche sind uf mi zuechoo. Ales isch us irne Woorte wie us eme Wald use und zue mer ane choo, us eme stile Holz use, wo drinine d Baumstäm luuter stäinigi Süüle sind, Pfyler, won e himelhööchs Gwölb trääged, aber äis us läbigem, grünem Laub, wos drin ruuschet und flismet, und wo drüber en Oorgele spilt.

Esoo hani gläse vom Liseli, wo mit sym Lismerchöörbli bi der Grosmueter sizt und eso schüüli gëern gwüßt hett, öb ächt di säb ägyptisch Königstochter, wo iez als e Mumie im Saarg i der Stiftsbiblioteek lyt und au emaal es Mäiteli gsy isch, . . . öb si ächt au scho heig müese Flyß-Chnöiel ablisme.

I lisen und lose, und nüd nu s hüttig und s moorndrig Sanggalle ghööri us dère Musig und Spraach use, — au s vergange isch daa, und es läbt, und in irer Spraach ine läbt si sälber.

Zürcher Stadtmundart

Traugott Vogel